

[K. J. Mortensen.]

deringsforsøgene blev startet i efteråret 1969, og ansøgeren blev i efteråret 1970 anbragt på et regnskabskontor, idet man forsøgte at oplære ham til revisor, hvilket måtte opgives efter 3 måneders forløb. Herefter var ansøgeren igen henvist til revalideringsinstituttet i Århus i 1971, men det lykkedes heller ikke herfra at anbringe ansøgeren i et job, hvorfor man i efteråret 1972 opgav fra revalideringscentret i Vejle at finde erhverv til ham, og man tilrådede, at der søgtes invalidepension i henhold til aftale med arbejdsformidlingen. Ansøgningerne er anbefalet ved en speciallægeerklæring til invalideforsikringsretten den 17. april 1973, afgivet af overlæge, dr. med Erik Hansen, neurologisk afdeling på Vejle sygehus. Sagen er imidlertid afvist af invalideforsikringsretten og også efter anke af den sociale ankestyrelse med den begrundelse, at ansøgeren kun er 20 år, hvorfor man ikke anser de revalideringsmæssige muligheder for at være helt udtømte.

Afgørelsen tyder imidlertid på, at man har ladet sig påvirke af den hertz, der fra forskellig side blev ført mod invalidepensionerne i efteråret 1973, idet det nok må erkendes, at afgørelsen er ukorrekt. Ansøgeren har og kan kun beskæftiges ved dårligt lønnet arbejde, og ansøgeren er i øjeblikket beskæftiget ved udbringelse af blade med bil, og den månedlige indtægt ligger på mellem 800-1.000 kroner brutto, hvorfor han kun takket være forældrenes bistand og støtte kan opretholde en normal levestandard. Ydermere skal man nok i denne forbindelse bemærke, at det vel er ret uforståeligt, at man finder, at en patient, som er epileptiker, kan henvises til at opretholde livet ved at køre bil, hvilket jo kan være til fare for øvrige trafikanter.

Socialminister *Jacob Sørensen*'s svar (26. marts 1974):

Sager om tilkendelse af invalidepension afgøres i første instans af invalideforsikringsretten, der foruden retsformanden består af 2 lægesagkyndige, 1 repræsentant for arbejdsgiverne, 1 repræsentant for invalideorganisationerne og 1 repræsentant for Landsorganisationen (LO).

Invalideforsikringsrettens afgørelser kan inden 4 uger indankes for den sociale ankestyrelse, der består af en styrelseschef, et antal ankechefer samt et antal beskikkede medlemmer, der indstilles af Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen (LO), Amdsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Folkepensionistforeningerne og Invalideorganisationernes Kontaktnudvalg, Københavns og Frederiksberg kommuner. Endvidere er der herudover til både invalideforsikringsretten og ankestyrelsen knyttet specialister bl. a. inden for det lægelige område.

Efter invalidepensionsloven er retten til at få tilkendt invalidepension betinget af, at erhvervsevnen på grund af fysisk eller psykisk invaliditet varigt er nedsat i et nærmere i loven angivet omfang. Ved bedømmelsen af, om betingelserne for pension er opfyldte, skal der efter loven tages hensyn til en række faktorer af såvel lægelig som erhvervsmæssig og social karakter.

Når der stilles mig det spørgsmål, om jeg finder det rimeligt, at der er nægtet pension, må jeg fremhæve, at ankestyrelsens afgørelser er endelige, og at der ikke er hjemmel til, at socialministeren tager sådanne afgørelser op til efterprøvning. I øvrigt må jeg understrege, at invalideforsikringsretten og ankestyrelsen i kraft af deres sammensætning, erfaring og ekspertise i særlig grad må anses for at være velegnede til at træffe de afgørelser af denne art, som loven har henlagt til dem. Det må derfor antages, at afgørelsen også i den sag, som har givet anledning til forespørgslen, er truffet med hensyntagen til alle relevante oplysninger om pågældende ansøger.

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 27. marts kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om omnibus- og fragtmandskørsel [af Boddart m. fl.].